

ΤΣΕΡΚΗΣ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Δικηγόροι Εταίροι:

Μηνάς Ι. Τσέρκης • Μαρίνα Δ. Κρανίτη

Δικηγόροι Συνεργάτες:

Στεφανία Α. Κουϊτούμη

Κατατέθηκε στην έδρα
Ρόδος 13.1.2025
Ο/Η Γραμματέας

Χριστίνα Ζαφειρού...

Εθεβονίων Δωδεκανησίων 29, 85100 Ρόδος | Τ. 22410-27890, 28763 | Φ. 22410 28796 | info@tserkis.gr

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ ΡΟΔΟΥ

(Διαδικασία Ασφαλιστικών Μέτρων)

ΣΗΜΕΙΩΜΑ

1. **Ανδρέα Μαντζόν του Φραγκίσκου**, κατοίκου Ρόδου (οδός Υψηλάντου αριθ. 11), με ΑΦΜ 020923817 Δ.Ο.Υ. Ρόδου, αυτοπροσώπως και με την ιδιότητά τους ως κληρονόμου της **Αλεξάνδρας χήρας Φραγκίσκου Μαντζόν** το γένος Αναστασίου και Ειρήνης Κατσαρά.

2. **Ειρήνης Περέλλη**, το γένος **Φραγκίσκου Μαντζόν**, με την ιδιότητά της ως κληρονόμου της **Αλεξάνδρας χήρας Φραγκίσκου Μαντζόν** το γένος Αναστασίου και Ειρήνης Κατσαρά, κατοίκου Ρόδου (οδός Πελοποννήσου αριθ. 2), με ΑΦΜ 064627854.

3. **Μαρίας Μαντζόν του Φραγκίσκου**, με την ιδιότητά της ως κληρονόμου της **Αλεξάνδρας χήρας Φραγκίσκου Μαντζόν** το γένος Αναστασίου και Ειρήνης Κατσαρά, κατοίκου Ρόδου (οδός Πίνδου αριθ. 33), με ΑΦΜ 017822478.

Κ Α Τ Α

1. **Θωμά- Δημητρίου Σπανού του Χρήστου**, κατοίκου Ρόδου, 5^{ου} χλμ Ρόδου – Λίνδου με ΑΦΜ 027637336 Δ.Ο.Υ. Ρόδου.

-----*****-----

Συζητείται ενώπιον του Δικαστηρίου Σας η από 01-07-2025 και με αριθμό κατάθεσης 402/02-07-2025 αίτηση αναστολής εκτέλεσης (938 ΚΠολΔ) του καθ' ου, με την οποία διώκεται η αναστολή εκτέλεσης του υπ' αριθ. 277/2025 απογράφου της υπ' αριθ. 40/2021 αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου (τακτική διαδικασία) και της κάτωθι αυτής από 25-06-2025 επιταγής

πληρωμής, η οποία θα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη και νόμω αβάσιμη, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς μας που περιλαμβάνονται στο παρόν σημείωμα.

**ΕΝΣΤΑΣΗ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΥ ΤΗΣ ΑΙΤΗΣΕΩΣ ΕΛΛΕΙΨΕΙ
ΕΝΝΟΜΟΥ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ και ΕΝΣΤΑΣΗ ΝΟΜΩ ΑΒΑΣΙΜΟΥ
ΝΟΜΙΚΗ ΣΚΕΨΗ**

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 68, 262 παρ. 2 και 933 παρ. 1 ΚΠολΔ συνάγεται ότι για την άσκηση ανακοπής κατά της επιταγής προς εκτέλεση απαιτείται να έχει ο ανακόπτων έννομο συμφέρον, που υπάρχει όταν με την αναγκαστική εκτέλεση που επισπεύδεται, επηρεάζεται η θέση και γενικότερα συγκεκριμένο έννομο συμφέρον του ανακόπτοντος, που είναι άξιο προστασίας από το νόμο. Η ύπαρξη εννόμου συμφέροντος αποτελεί ουσιαστική προϋπόθεση για την παροχή δικαστικής προστασίας και η εσφαλμένη κρίση του δικαστηρίου περί υπάρξεως ή μη αυτού ελέγχεται αναιρετικά με το λόγο αναίρεσης του άρθρου 559 αριθ. 1 ΚΠολΔ (ΑΠ 955/2019 Τ.Ν.Π. «Νόμος»). Περαιτέρω, με την επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση αρχίζει, κατ' άρθρο 924 ΚΠολΔ, η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης. Η επίδοση της επιταγής αυτής, ως μη απευθυνόμενη, ούτε λαμβάνουσα χώρα ενώπιον δικαστηρίου, χαρακτηρίζεται ως εξώδικη πράξη. Συνάμα, όμως, αποτελεί και διαδικαστική πράξη της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης και συνεπάγεται δικονομικές (άρθρα 924 παρ. ι, 926 παρ. 2, 932 ΚΠολΔ) και ουσιαστικές (άρθρα 264 και 340 ΑΚ) συνέπειες, οι οποίες επέρχονται και στην περίπτωση επίδοσης δικονομικώς άκυρης επιταγής προς εκτέλεση και δεν αίρονται, παρά μόνον με την ακύρωσή της από το δικαστήριο ή με την παραίτηση από την επιταγή εκ μέρους του επισπεύδοντα, ρητή ή σιωπηρή (ΑΠ 792/2015 Τ.Ν.Π. «Νόμος» και ΜΕΦΘεσ 1169/2017 ΕλλΔνη 2019. 1404). Η κατά τα ανωτέρω παραίτηση απ' αυτήν μπορεί να λάβει χώρα (άρθρα 294, 299 του ΚΠολΔ) με δήλωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά (κατά τη συζήτηση της κατ' αυτής ασκηθείσας ανακοπής) ή με δικόγραφο που επιδίδεται στον αντίδικο του επίτάσσοντος (άρθρο 297 του ΚΠολΔ), η δε παραίτηση από την επιταγή προς εκτέλεση έχει ως αποτέλεσμα να θεωρείται πως δεν ασκήθηκε η επιταγή (δεν πραγματοποιήθηκε η επίδοση αυτής) και να στερείται εντεύθεν αντικειμένου η κατ' αυτής ασκηθείσα ανακοπή (ΑΠ 80/2004 ΕλλΔνη 45. 745, ΑΠ 614/2001 ΕλλΔνη 43. 120, ΕφΑΘ 8180/2004 Τ.Ν.Π. ΔΣΑ), αφού η ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ προϋποθέτει διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης που έχει ήδη αρχίσει και μπορεί να έχει αίτημα μόνο την ακύρωση πράξεων της εκτελεστικής διαδικασίας και όχι πράξεων προπαρασκευαστικών αυτής όπως πχ. η έκδοση απογράφου η τυχόν ακυρότητα της οποίας αποτελεί στοιχείο της ιστορικής βάσης της ανακοπής (Μπρίνιας, Αναγκ. Εκτέλεση, άρθρο 933, § 152, σ. 403). Η παραίτηση δε αυτή από την επιταγή μπορεί να είναι ρητή ή σιωπηρή, όμως μόνη η επίδοση νέας επιταγής δεν υποδηλώνει παραίτηση από την προηγούμενη (ΕφΑΘ 8058/2007 ΕλλΔνη 49. 1099). Έτσι ο ανακόπτων, σε

περίπτωση που η ανακοπή του ασκήθηκε πριν την επίδοση του δικογράφου παραιτήσεως από την επιταγή σ' αυτόν από τον επιτάσσοντα, στερείται πλέον εννόμου συμφέροντος για την εκδίκαση της ανακοπής του και την έκδοση αποφάσεως επί αυτής (ΕφΑΘ 4340/1993 ΕλλΔνη 37. 398).

ΥΠΑΓΩΓΗ

Στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από τα πρακτικά της συνεδρίασης, δηλώσαμε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου μας επακροατηρίω ότι παραιτούμαστε από την από 25-06-2025 επίδικη επιταγή προς πληρωμή, ήδη δε είχαμε παραιτηθεί ρητώς εξ αυτής στις 11-07-2025, ότε και επεδώσαμε στον καθ' ου την από 10-07-2025 Δήλωση Παραίτησης Από Επιταγή Προς Εκτέλεση, ως προκύπτει και από την υπ' αριθ. 10120 ΣΤ/11-07-2025 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του πρωτοδικείου Ρόδου, Χρυσοστόμου Κόκκαλη και δηλώνουμε εξάλλου και με το παρόν δικόγραφο ότι παραιτούμαστε από την από 25-06-2025 επίδικη επιταγή προς εκτέλεση. Μετά ταύτα, και σύμφωνα με την νομική σκέψη που προηγήθηκε, εφόσον έχει χωρήσει παραίτηση από την επίδικη επιταγή προς εκτέλεση μετά την άσκηση του κρινόμενου δικογράφου αναστολής και επομένως θεωρείται πως δεν ασκήθηκε η επιταγή (δεν πραγματοποιήθηκε η επίδοση αυτής), στερείται εντεύθεν αντικειμένου η κατ' αυτής κρινόμενη ανακοπή και ο αιτών στερείται πλέον εννόμου συμφέροντος για την εκδίκαση της παρούσας αναστολής του και την έκδοση αποφάσεως επί αυτής.

Όσον δε αφορά το αίτημα να ανασταλεί η εκτέλεση του απογράφου της υπ' αριθ. 40/2021 αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου, αυτό πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμο, αφού σύμφωνα με τη νομική σκέψη που προηγήθηκε, η ανακοπή του άρθρου 933 ΚΠολΔ και εντεύθεν η αναστολή, προϋποθέτει διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης που έχει ήδη αρχίσει και μπορεί να έχει αίτημα μόνο την ακύρωση πράξεων της εκτελεστικής διαδικασίας και όχι πράξεων προπαρασκευαστικών αυτής όπως πχ. η έκδοση απογράφου η τυχόν ακυρότητα της οποίας αποτελεί στοιχείο της ιστορικής βάσης της ανακοπής.

ΕΝΣΤΑΣΗ ΝΟΜΩ ΒΑΣΙΜΟΥ ΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΑΝΑΣΤΟΛΗΣ

Στην αδόκητο περίπτωση που η αίτηση του αντιδίκου δεν απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη και απαράδεκτη, επαγόμαστε τα ακόλουθα: Ο μοναδικός λόγος αναστολής ερείδεται στο ύψος του αιτούμενου ποσού ως δικηγορική αμοιβή.

Σύμφωνα με την ΑΠ 17/2025 «Με τη διάταξη του άρθρου 58 παρ. 5 του Ν. 4194/2013(Κώδικας Δικηγόρων), που εφαρμόζεται εν προκειμένω, ως εκ του χρόνου επίδοσης της ένδικης επιταγής προς εκτέλεση μετά τις 27-9-2013, (ημερομηνία έναρξης ισχύος του νέου Δικηγορικού Κώδικα), ορίζεται ότι "Οι αμοιβές μπορούν να αυξηθούν και αυτεπάγγελα από το δικαστήριο, ανάλογα με την επιστημονική εργασία, την αξία και το είδος της υπόθεσης, του χρόνου που απαιτήθηκε, τις εκτός έδρας μεταβάσεις, τη σπουδαιότητα της διαφοράς, των ειδικότερων περιστάσεων και κάθε είδους δικαστικών ή εξώδικων ενεργειών.

Αντίθετα, σε περίπτωση που το αίτημα της αγωγής κριθεί υπέρογκο, αλλά δεν μπορούσε να έχει αξιολογηθεί από το δικηγόρο ελλείψει πραγματικών στοιχείων, ο δικαστής ή το δικαστήριο και αυτεπάγγελα μπορεί να προσδιορίσει τη νόμιμη αμοιβή με βάση το ποσό που έπρεπε να ζητηθεί με την αγωγή είτε κατά την εκτίμηση του είτε λόγω περιορισμού του αιτήματος της αγωγής κατά συμμόρφωση του δικηγόρου προς έγγραφη εντολή του εντολέα του ή του αντιπροσώπου του". Περαιτέρω, με τη διάταξη του άρθρου 72 παρ. 1 του ίδιου ως άνω Ν. 4194/2013, ορίζεται ότι "Για τη σύνταξη της επιταγής προς εκτέλεση τίτλων εκτελεστών, η αμοιβή του δικηγόρου ορίζεται στο σύνολο της δικαστικής δαπάνης, όπως αυτή επιδικάστηκε από το δικαστήριο". Η τελευταία αυτή διάταξη είναι ειδικότερη σε σχέση με την προαναφερθείσα του άρθρου 58 παρ. 5 του Ν. 4194/2013, αφού αυτή αφορά αποκλειστικά την αμοιβή του δικηγόρου για τη σύνταξη επιταγής προς εκτέλεση. Ο τρόπος καθορισμού της δικηγορικής αμοιβής για τη σύνταξη επιταγής προς εκτέλεση, σύμφωνα με το Ν. 4194/2013 που εφαρμόζεται εν προκειμένω, έχει μεταβληθεί σε σχέση με τον παλαιότερα ισχύοντα Δικηγορικό Κώδικα (άρθρο 127 Ν. 3026/1954) κατά τον οποίο, η ελάχιστη οφειλόμενη αμοιβή "κανονιζόταν" σε (μεταλλικές) δραχμές ανάλογα με το δικαστήριο που είχε εκδώσει τον εκτελεστό τίτλο και σε κάθε περίπτωση δεν μπορούσε να υπερβαίνει το 1/4 του ποσού της οφειλής που αφορούσε τον εκτελεστό τίτλο. Η νομοθετική αυτή μεταβολή έλαβε χώρα προκειμένου, όπως γίνεται δεκτό στη θεωρία και νομολογία, η ούτω προσδιοριζόμενη αμοιβή των δικηγόρων για τη σύνταξη της επιταγής προς εκτέλεση, αφενός μεν να διαλύσει κάθε πιθανή αμφιβολία για το νόημα της σχετικής διάταξης και έτσι να αποφύγει ερμηνευτικά ζητήματα που είχαν ανακύψει στο παρελθόν από το προαναφερθέν άρθρο 127 του Ν. 3026/1954, όπου για τη σχετική αμοιβή προβλεπόταν ελάχιστο και ανώτατο όριο, όπως προεκτέθηκε, και είχε σαν αποτέλεσμα τον καθορισμό της από τα Δικαστήρια με βάση την επιστημονική εργασία, το χρόνο που καταναλώθηκε, κλπ και αφετέρου να λειτουργήσει ως κίνητρο προς τον οφειλέτη να ικανοποιήσει τις αξιώσεις του δανειστή χωρίς την παρεμβολή της εκτελεστικής διαδικασίας και να αποφύγει την καταβολή σημαντικών ποσών ως αμοιβή της σύνταξης επιταγής προς εκτέλεση. Γεννάται όμως ζήτημα ερμηνείας της πιο πάνω διάταξης, περί του αν η οριζόμενη σύμφωνα με αυτήν αμοιβή του δικηγόρου για τη σύνταξη της επιταγής προς εκτέλεση ως ισόποση με το σύνολο της δικαστικής δαπάνης που επιδίκασε το Δικαστήριο και για τον καθορισμό της έλαβε υπόψη, μεταξύ άλλων, αμοιβές πραγματογνωμόνων, δικαστικών επιμελητών, δικαστικό ένσημο κλπ, δηλαδή ποσά μη σχετιζόμενα με οποιαδήποτε εργασία ή ενέργεια του δικηγόρου και χωρίς να λαμβάνεται υπόψη οποιοδήποτε άλλο κριτήριο, είναι σύμφωνη με την συνταγματικά κατοχυρωμένη αρχή της αναλογικότητας και σε αντίθετη περίπτωση, αν τούτο(συμβατότητα προς την αρχή της αναλογικότητας) μπορεί να επιτευχθεί με βάση τα κριτήρια της προαναφερόμενης διάταξης του άρθρου 58 παρ. 5 του Ν.4194/2013. Ο Άρειος Πάγος με την υπ' αριθμ. 1989/2022 απόφαση

του, έχοντας να ερευνήσει πλημμέλεια από τον αριθμό 1 του άρθρου 559 του ΚΠολΔ, με την αιτίαση της εσφαλμένης εφαρμογής της ίδιας διάταξης του άρθρου 72 του Ν.4194/2013, χωρίς να κρίνει ευθέως τη συμβατότητα της πιο πάνω διάταξης με την αρχή της αναλογικότητας, έκρινε, ότι με το να οριστεί η αμοιβή του δικηγόρου για τη σύνταξη επιταγής προς εκτέλεση στο σύνολο της δικαστικής δαπάνης, όπως αυτή επιδικάστηκε από το Δικαστήριο ορθά εφαρμόστηκε το άρθρο 72 του ΚΠολΔ και απέρριψε τον πιο πάνω από τον αριθμό 1 του άρθρου 559 του ΚΠολΔ λόγο αναίρεσης. Η άποψη αυτή, ναι μεν φαίνεται σύμφωνη με τη γραμματική διατύπωση της εφαρμοσθείσας διάταξης, πλην όμως σε πολλές περιπτώσεις, όπως σε υποθέσεις με αντικείμενο δίκης με μεγάλα ποσά, οπότε και η δικαστική δαπάνη είναι ιδιαίτερα υψηλή, η αμοιβή του δικηγόρου για τη σύνταξη της επιταγής προς εκτέλεση είναι ομοίως ιδιαίτερα υψηλή, ενώ στις περιπτώσεις που συμψηφίζεται η δικαστική δαπάνη, με συνέπεια για τη σύνταξη της επιταγής προς εκτέλεση να μην προβλέπεται σχετική αμοιβή από την ως άνω διάταξη, ανακύπτει ζήτημα για τον τρόπο καθορισμού αυτής και περαιτέρω για το αν παραβιάζεται, ενδεχομένως, η αρχή της αναλογικότητας, κατά την έννοια που προεκτέθηκε στη νομική σκέψη που προηγήθηκε. Ενόψει των προαναφερθέντων, ο ως άνω λόγος αναίρεσης δημιουργεί ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος, διότι η επί τούτου κρίση αφορά όχι μόνο τους διαδίκους της υπό κρίση υπόθεσης αλλά και μεγάλο αριθμό ιδιωτών και δικηγόρων, που θα βρεθούν στην ίδια κατάσταση με τους εδώ διαδίκους. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, ο μοναδικός από τον αριθμό 1 του άρθρου 559 του ΚΠολΔ λόγος αναίρεσης πρέπει να παραπεμφθεί στην Πλήρη Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 563 παρ.2 περ. β' του ΚΠολΔ και του άρθρου 27 παρ. 2 στοιχ. δ' του Ν. 4938/2022 (ΦΕΚ Α' 109/6-6-2022) "Κώδικας Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών" ισχύοντος από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (άρθρο 158 αυτού)». Όπως γίνεται αντιληπτό η εν λόγω απόφαση αφού δέχτηκε ότι θεωρία και νομολογία κατά κόρον βρίσκουν ότι έχει νόμιμο έρεισμα η διάταξη του άρθρου 72 του ν. 4194/2013, δια της οποίας η αμοιβή του συντάξαντα την επιταγή δικηγόρου είναι ισόποση με το επιδικασθέν δικαστικό ποσό, έθεσε προβληματισμό περί της συμβατότητας της διατάξεως με την αρχή της αναλογικότητας, μόνο στις περιπτώσεις στις οποίες στα δικαστικά έξοδα συμπεριελήφθησαν και αμοιβές τρίτων προσώπων πλην του δικηγόρου, ήτοι μεταξύ άλλων, αμοιβές πραγματογνωμόνων, δικαστικών επιμελητών, δικαστικό ένσημο κλπ, δηλαδή ποσά μη σχετιζόμενα με οποιαδήποτε εργασία ή ενέργεια του δικηγόρου. Για αυτό το ζήτημα λοιπόν και μόνο αποφάσισε να παραπέμψει την υπόθεση ενώπιον της Ολομελείας του Αρείου Πάγου. Σε κάθε δε περίπτωση μέχρι σήμερα τόσο η ως άνω απόφαση όσο και πλείστες άλλες όπως ενδεικτικά η ΑΠ 1989/2022, ΕφΠειρ 362/2021 κ.α έχουν με σαφήνεια καταλήξει υπέρ την νομιμότητας της εν λόγω διάταξης.

Μετά ταύτα προκύπτει ότι η υπό κρίση αίτηση πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη, καθότι ο καθορισμός της αμοιβής σύμφωνα με το άρθρο 72 του ν. 4194/2013 είναι καθ' όλα νόμιμος.

ΕΠΕΙΔΗ η υπό κρίση αίτηση είναι απαράδεκτη και νόμω αβάσιμη.

ΕΠΕΙΔΗ το παρόν σημείωμα είναι νόμιμο και οι περιεχόμενοι σε αυτό ισχυρισμοί μας κατά πάντα βάσιμοι και αληθινοί.

ΕΠΕΙΔΗ πρέπει να καταδικαστεί ο καθ' ου στην καταβολή των δικαστικών μας εξόδων.

ΕΠΕΙΔΗ προς απόδειξη των ισχυρισμών μας προσκομίζουμε μετ' επικλήσεως τα κάτωθι έγγραφα:

Α. Εξουσιοδότηση προς την πληρεξουσία δικηγόρο μας.

Β. Η από 10-07-2025 Δήλωση Παραίτησης Από Επιταγή Προς Εκτέλεση με συνημμένη την υπ' αριθ. 10120 ΣΤ/11-07-2025 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του πρωτοδικείου Ρόδου, Χρυσοστόμου Κόκκαλη, από την οποία προκύπτει ότι επιδώσαμε σε αυτόν την παραίτησή μας από την επίδικη επιταγή προς πληρωμή.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

**και με τη ρητή επιφύλαξη κάθε νομίμου δικαιώματός μας
ΑΙΤΟΥΜΑΣΤΕ**

Να απορριφθεί στο σύνολό της η από 01-07-2025 και με αριθμό κατάθεσης 402/02-07-2025 αίτηση αναστολής εκτέλεσης (938 ΚΠολΔ) του καθ' ου, με την οποία διώκεται η αναστολή εκτέλεσης του υπ' αριθ. 277/2025 απογράφου της υπ' αριθ. 40/2021 αποφάσεως του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου (τακτική διαδικασία) και της κάτωθι αυτής από 25-06-2025 επιταγής πληρωμής,

Να καταδικαστεί ο καθ' ου στην καταβολή της δικαστικής μας δαπάνης και την αμοιβή της πληρεξουσίας μας δικηγόρου.

Ρόδος, 12 Ιανουαρίου 2026

Η Πληρεξουσία Δικηγόρος

ΜΑΡΙΝΑ Α. ΚΡΑΝΙΤΗ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΜΙΧΑΛΙ ΤΣΕΡΚΙΗ & ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ
ΕΘΕΛΟΝΤΩΝ ΔΩΔΕΚΑΗΣΙΩΝ 29 - ΡΟΔΟΣ
τηλ.: 22410-27890, 28763 φαξ: 22410-28796
ΑΦΜ: 997340054 - ΔΟΥ ΡΟΔΟΥ
email: info@tserkis.gr